

Waarland-Leer (Duitsland)

Waarland-Kolhorn

Maandag 27 juni

In de regen brengen we de spullen naar de boot. Zullen we wel gaan?

Contact met Jaap. Zij denken om 12 uur van start te gaan vanuit Haven Broekhorn.

Wij varen alvast naar de ligplaats bij de Luwe Stek. We verlaten de Boomerwaal en worden uitgeleide gedaan door de twee buizerds, die dit natuurgebied tot hun territorium beschouwen. We meren aan en kunnen de Maritiem zo zien aankomen. Om half drie nogmaals contact gezocht. Zij moeten nog van start, er is van alles tussen gekomen.

Dan, om half vijf, komt de Maritiem om de hoek. We varen gelijk door naar de Braaksluis in Kolhorn.

Waarschijnlijk zal die gesloten zijn als we er aankomen, maar we kunnen daar wel overnachten. Dan zijn we maar weg hè. De route is, zoals gewoonlijk, mooi. Dit tochtje maken we vaak maar het is altijd weer het bekijken waard. De natuur is alle dagen anders, dus ook de producten op het land, de mensen op de bruggen en aan de kant. Vriendelijk, hand opsteken, zwaaien. Tot ziens.

De ligplaats bij de sluis is prima. Na het eten maak ik nog een kleine wandeling

daarna gaan we bijpraten. Lang niet gezien, een heel weekend waarin veel is gebeurd. Maritiem is motorisch weer in orde gemaakt, kinderen en kleinkinderen gezien, feestje meegemaakt van Morris enz. enz. En we doen een keezje. daarna lekker slapen.

Kolhorn - Schokkerhaven

Dinsdag 28 juni

Om 8 uur opgestaan en ontbeten. Als de sluiswachter op tijd is, willen wij er om 9 uur klaar voor zijn. "Een goedemorgen" klinkt het om 10 voor negen. De sluismeester meldt dat hij aanwezig is en de sluis voor ons gaat draaien.. Da's snel. Uiterst vriendelijk helpt hij ons door de sluis. Hij is kennelijk blij van zin. Ook de West-Friese sluis staat al open en het licht op groen, als we aan komen varen. Jaap heeft gebeld, maar de sluis stond al hoog, dus ook hier een snelle bediening.

De West-Friese Vaart is altijd leuk om te varen. Als je de sluis uitkomt zie je een vaart van ruim vijf kilometer en aan het einde strak en fier de kerktoeren van Middenmeer.

Zo van, ik houd er zicht op! We nemen de bocht in de West-Friese Vaart, richting Medemblik. Als we de hoek omkomen is de ambtenaar, de grote windmolen bij Medemblik, direct zichtbaar. Dit is een ijkpunt in de tocht. Maar werken doet ie niet! Zoals gebruikelijk!

De sluismeester van de Overlekersluis reageert ook direct op het telefoontje van Jaap. Ook hier kunnen we zo invaren. Het verval is hier nog 5 meter, we gaan weer omhoog. Er zijn geen haken in de wand, maar de sluismeester pakt met de pikhaak de lijnen aan en belegt ze om de bolders. Als de deuren dicht zijn boldert het water met kracht naar binnen. Altijd fascinerend om te zien. Met een "tot ziens" varen we de sluis weer uit en gaan klein stukje door naar de Westerhavensluis. Via de marifoon vraagt Jaap om een schutting. Gelijk gaan de deuren open en kunnen we invaren. In de sluis zijn twee mensen van Rijkswaterstaat bezig, nieuwe hoogteschalen aan te brengen. Als het water naar binnen komt, moeten ze het vlot, waarop ze staan, met twee handen bij de wand houden. Maar dat hebben ze blijkbaar vaker aan de hand gehad, het gaat prima. Als we uitvaren krijgen we een vriendelijke zwaai en een "goede reis". In de Westerhaven is altijd reuring. We varen naar de brug, die snel bediend wordt en dan door de haven richting het IJsselmeer. Vandaag is de beste dag om over te steken, morgen geven ze meer wind en dan zou het wat oncomfortabel kunnen zijn. Voor nu wel een lange vaardag, maar dat compenseren we elders wel weer. Het IJsselmeer lijkt een saai vaarwater, maar er is toch altijd van alles te kijken. Nu we AIS hebben, kunnen we de bestemming van de grote schepen. Vlak na ons komst er een 134 meter

lange cruiseboot uit de haven. Hij vaart dezelfde koers als wij, richting het Ketelmeer. Als het land achter ons wat vaag wordt, zien we de contouren van Urk al weer voor ons. En de Ketelbrug. Voor Urk zien we het grote windpark wat hier in het meer is gezet. Rechte rijen met draaiende wieken. Bijna altijd in beweging. Er wordt gebaggerd, zand gezogen en er ligt een plukje schepen zo'n kilometer uit de kust. Daar worden, zoals later blijkt, opnames gemaakt voor een oorlogsfilm. Daar had ik in de krant al over gelezen, en nu zijn ze er blijkbaar mee bezig. Om kwart voor vier varen we onder de brug door. Nu nog een uurtje en we kunnen vastmaken in Schokkerhaven.

Het weer is goed, zij het wel wat fris. Maar wat geeft dat. Jaap en Theo gaan op zoek naar de Havenzanger en we doen een aankomstglaasje op de Maritiem. Om half zeven koken we ons potje en na het eten wandel ik nog een uurtje langs het water en door dit kleine nederzettinkje. Ik krijg een bui op mijn kop. Geen paraplu, dus nat. Na vijf minuten is het weer droog en als ik op de boot terug kom, blijkt het daar helemaal niet geregend te hebben. We bekijken de verdere vaarroute, lezen de vaarwijzer over de Duitse

binnenwateren en gaan op tijd te kooi. Morgen gezond weer op!

Schokkerhaven - Meppel. Woensdag, 29 juni

Een stille nacht, een heerlijk warme douche, lekker ontbijten en we zijn er weer klaar voor. De wind is aardig aangetrokken maar richting Meppel hebben we voor de wind, dus dat is niet ongunstig. Om tien uur maken we los en varen de Ramsdiep in, het kanaal aan de zijkant van het Zwarte Meer. We zijn nog even bang dat door de golfopbouw de hoek van Zwarte Meer en het Zwarte Water wat oncomfortabel zou zijn. Dus toch alles maar even stormvast zetten. Het valt allemaal mee, zonder problemen varen we het Zwarte Water op. Langs Genemuiden en Zwartsluis. . Altijd moet ik hier denken aan de tijd, dat de Flevopolder nog niet bestond en het Zwarte Water hier fors naar binnenkwam. Vaak westenwind, hoge golven en scheepsrampen. Er schijnen onder de prut van Flevoland ruim 500 wrakken verborgen te zijn. Gelukkig leven we nu in een andere tijd, hoewel het natuurlijk nog wel eens voorkomt dat een schip vergaat. Langs kleine dorpjes en gehuchten komen we, en langs de ingang van het Ganzendiep, richting Kampen. Wij gaan bij Zwartsluis onder de brug door naar het Meppeler Diep. Ook hier kleine dorpjes zoals Doosje, drie huizen en veel groen. Mooi om hier te wonen, maar wel wat ver van stad en land. Zal wel

wennen, bevalt het je niet kan je weer verder, toch? In Meppel zoeken we een plaatsje in de haven. Het ligt er al aardig vol maar aan de laatste steiger zijn nog net twee plekjes voor ons. Even bijpraten op de Maritiem en dan op zoek naar het boek van de Noord-Duitse binnenwateren. We hebben langs de kant een watersportzaak gezien. Via de bruggen over de gemeentehaven en het Meppelerdiep kunnen we, weliswaar door het gras aan de waterkant, de winkel bereiken. Helaas is het boek daar niet te verkrijgen en ook het wc onderdeel, wat Jaap zoekt, niet. Onverrichterzaak gaan we terug naar de stad.

Dit blijkt een bruisend centrum te hebben. Groot en gezellig. We zoeken niets speciaals maar nu we er toch zijn is een nieuwe spijkerbroek een idee. We slagen erin en trakteren ons op een lekker ijsje. We genieten van een klein jongetje, wat zijn opa kan overhalen, toch maar een ijsje te kopen. Soms vergeet hij te likken en druipt het ijsje langs zijn hand. Opa coacht het jongetje zoals wij dat ook zo zouden doen. Terug op de boot maken we rustig het eten klaar en genieten van het mooie weer. ,s avonds maak ik een wandeling en gaan Jaap en Cobi op bezoek bij mensen van de Grouwstervlet, die

we in de haven hebben zien liggen. Wij kijken een aflevering van THE Fall, genieten van de spanning daarin en gaan naar dromenland. Tot morgen.

Meppel- Hoogeveen.

Donderdag 30 juni

Om half negen opgestaan en lekker ontbeten. Palaver met koffie en koek op de Joker en om 11 uur de motor gestart om naar Hoogeveen te gaan. We gaan vandaag onder 21 bruggen door en door 3 sluizen. Het lijkt België wel!

Bij de eerste sluis, de Rogatsluis zijn we drie minuten te laat, men doet hier nog aan etenstijd en dat is nu. Een uurtje wachten dus, tijd voor een puzzeltje en een mooie cd. Ook wij eten een broodje en inderdaad, precies om een uur kunnen we schutten. De sluizen zijn hier wel erg vies. De lijnen zijn niet meer om aan te pakken. De oorzaak is, zegt een van de sluismeesters, die we er op aanspreken, dat het van de ministerie van milieu niet meer schoongemaakt mag worden. Alles wat uit de kanalen en rivieren komt wordt gezien als vervuilde grond, dus ook deze slib. Wij denken dat dat een brug te ver is. Als deze vervuiling op de sluiswand zo doorgaat, komt er op termijn niemand meer deze kant op. Je boot en je lijnen moeten gelijk verschoond worden. Ala, het is nu eenmaal zo, en we spoelen de lijnen weer in hetzelfde slootwater. Zo komt de slib toch weer terug waar het vandaag is gekomen. De Hoogeveense Vaart is een landelijk kanaal.

Onder de bruggen kunnen we door, die zijn destijds voor het vervoeren van veen, gelijk op hoogte gebouwd. Wel moeten we door de Ossesluis, waar we een verval hebben van 2,90 m' en daarna door de Nieuwe Brugsluis bij Hoogeveen. We denken door te varen tot de Noordseschutsluis, maar even na de Tweelandenbrug is een nieuwe aanmeer steiger gecreëerd en er is nog ruimte. We besluiten hier te overnachten. Dus meren we aan en zien tot onze verrassing twee leden van de Begeclub, die hier bij vrienden op bezoek zijn. Even bijpraten en daarna naar de Maritiem voor de koffie. De regen doet ook weer mee dus moeten de tentdaken weer dicht. Het blijft met dikke buien regenen, maar zo rond half acht is er toch een droog moment en doe ik mijn wandeling. Eerst op de dijk langs het water, maar terug door het prachtige park wat bijna in de gehele lengte naast het kanaal ligt.

S, avonds wil Theo voetbal kijken. Maar waarschijnlijk vanwege de hoge bomen komt de zender niet goed genoeg door. Dan maar een keezje met de burens. Prima vermaak, fijne avond en lekker slapen.

Hoogeveen- Veenoord

Vrijdag 1 juli

Een nieuwe zomermaand, hopelijk houdt die zich eraan, dat in de zomer toch meestal de zon schijnt. In juni hebben we die bijna niet gezien, dus we hebben nog heel veel tegoed!!! Om 10 uur gaan we varen richting Veenoord. Na de Noordseschutsluis zullen we verder varen op de Verlengde Hoogeveense Vaart. We hebben 1 sluis en 22 bruggen voor de boeg, waarvan er 19 geopend moeten worden. Dat gebeurt door medewerkers van de provincie, die per gemeente met ons meerijsen in een auto of op een brommer. Zoals we in België op de Dender ook hebben meegemaakt. Dit vaarwater lijkt op de watertjes in Friesland, de Weerribben. Klein, fijn en prachtig groen. Hoge bomen, grote boerderijen en veel verscheidenheid aan bloemen en planten langs de waterkant. Na de sluis zien we een water tappunt langs het kanaal. We besluiten hier de tank vol te gooien, verderop, na Veenoord, is niet helemaal duidelijk waar dat kan. En je kunt het maar beter aan boord hebben, toch? Ook nu moeten we even wachten tot de middagpauze om is, maar dan gaan de bruggen ook in rap tempo voor ons open. Eerder dan verwacht kunnen we aanmeren in Veenoord. Er zijn nog net twee plaatsjes vrij, weliswaar onder de bomen maar recht tegenover het winkelcentrum. Na de koffie gaan we dan ook eerst maar foerageren. En na het eten even een rondje lopen. Voor het echt weer gaat regenen ben ik weer terug en gaan we een koppie doen bij

de buren. De plannen voor morgen worden doorgesproken en we besluiten met phase 10. Tevreden duiken we onder de wol. Tot morgen.

Veenoord- Barger Compascum Zaterdag 2 juli

Wakker worden en na de poedelpoel snel naar de bakker aan de overkant van de straat. Verse broodjes bij het ontbijt. Wie doet je wat. Om 10 uur maken we los en zodra we varen gaat de eerste brug al op groen. Voor ons vaart een schip, dat dezelfde kant op gaat als wij en in de vier sluizen, die we gaan, passen we net met deze drie boten in. We doen vandaag de Veenvaart. Tot voor drie jaar was deze route niet mogelijk, er was geen doorvaart naar deze kanalen. Maar toen kwam het Koning Willem Alexanderkanaal.

Een prachtig vaarwater en twee sluizen, die je over deze heuvelrug brengen.. De tweede sluis hierin is een koppelsluis. Je vaart de sluis in, zakt zo'n 2,5 meter en vaart dan gelijk door in een volgende sluis, die je ook weer 2,5 meter lager brengt. Je vaart dan zo weer het oude veenkanaal op. Als je deze route vervolgt, kom je ook door het Veenpark, een museum met plaggenhutten, arbeidershuisjes, een school en een kerkje. Een heel leven in het veen trekt zo

aan je voorbij. Wij besluiten in dit park een ligplaatsen te zoeken en zullen morgen dit museum eens goed bekijken. Voor nu een koppie, een boekje, een glaasje en een spelletje. Echt vakantie. Alleen het weer kan wat droger. graag!!!!.

Het Veenpark in Barger Compascum. Zondag 3 juli

Gisteren vertelde de havenmeester, dat de spoorbrug van het museumtreintje, om half elf naar beneden is en we dan zo het park op kunnen lopen. Tickets hebben we ook bij hem gekocht, dus gemakkelijker kan het niet. Maar als we op tijd bij het bruggetje staan, is het nog niet naar beneden. Na een kwartier wachten bel ik het Veenpark maar eens op. De juffrouw vertelt dat dit wachten niet gebruikelijk is en waarschuwt iemand. Na vijf minuten komt er inderdaad iemand op de fiets, die de brug bedient. Hij heeft gelijk een gezellig excuses, waarom de brug nog niet omlaag was. De stoomtrein was nog niet op druk, personeelsgebrek, en toen heeft hij maar snel "even de fiets bij de kop gepakt" en is hier naar toe gekomen. Bedankt! We zullen eerst naar de achterkant van het park lopen, daar zijn de plaggenhutten. Maar onderweg valt er een enorme regenbui. Snel gaan we bij de klompenmaker naar binnen. Die is net bezig een enorme plak hout van zijn bast te ontdoen en door de midden te hakken. De lintzaagmachine die er staat

mag hij niet meer gebruiken, die is te onveilig. Dat betekent wel dat hij dit hakken nu zelf moet doen en dat kost pure kracht. We krijgen wat uitleg over het maken van de klompen en als het weer droog is, gaan we verder. We komen eerst langs het pannenkoekenhuis en nemen koffie met gebak. Heerlijk smaakt het, en de regen doet ook nu weer flink zijn best, dus we zitten hier goed. Als de regen is gestopt gaan we naar het plaggendorp.

De huisjes zijn klein, laag en donker. De mensen en de beesten leefden in dezelfde ruimte. Opstaan als het licht is en naar bed als het weer donker is. Naarmate het veen vaker gebruikt werd in de industrie en voor huis, tuin en keukengebruik, kwam er ook meer luxe in dit gebied. De huisjes worden groter, lichter en luxer. Het is leuk om te zien. Bij de school zijn nog veel leuke buitenspeeltjes, die gedaan kunnen worden. Touwtje springen, hoepelen, puzzelen. En ook de kerk is open. Willen we nog een preek? Hoeft vandaag niet. We gaan een kopje koffie drinken op het terras en zorgen dat we op tijd op het stationnetje zijn, om met de trein naar de veen afgraving te gaan.

Het treintje rijdt met een matige snelheid door het park en onder de tunnel door. In het veengebied grazen schapen en geiten en regelmatig loopt er een dier voor de trein op de rails.

De machinist probeert ze met de bel aan de kant te jagen, maar ze geven niet erg om de haast van de machinist. Bij een stationnetje in het veen stopt de trein en de machinist neemt ons mee over de brug naar de afgravingen. Hij vertelt over het veen en doet voor hoe een turf gestoken wordt.

Vandaag de dag wordt turf nog steeds als brandhout gebruikt. Na de demonstratie gaan we met de trein weer terug naar het centraal station. Op de terugweg naar de boot komen we nog langs het harmonium-museum.

We worden daar hartelijk ontvangen en zien zo'n 250 harmoniums. Er wordt door de mensen enthousiast over verteld en menig harmonium wordt even bespeeld. Er zijn wat harmoniums doorgezaagd zodat je kunt zien, hoe het mechanisme werkt. En de ontwikkeling van het apparaat. Met een register, of twee en zelfs met drie. Later kwamen de pedaalnoten erbij. Maar er staat ook een apparaat wat na een druk op de knop muziek maakt als een straatorgel. Bijzonder. Over vijfen lopen we pas het museum uit en gelijk komt de havenmeester naar het hek. Eerst maar even het havengeld betalen en dan doet hij het hek open. Dat is prima natuurlijk. Sorry dat u op ons heeft moeten wachten. Maar dat vindt hij niet erg, komt vaker voor, maar dan zitten de mensen vaak op het terras. We lopen terug naar de boot en drinken een borrel op de Maritiem. Daarna wat eten en heerlijk onder de douche, die onder het harmonium museum is gemaakt. s'Avonds luisteren we naar de voetbalwedstrijd en gaan op tijd naar bed. Mooie dag geweest, mooi slapen nu. Wel te rusten!

Barger Compascum - Haren (D.)
Maandag 4 juli

Wakker geworden met de zon in de Kuip. Heerlijk! Als de gordijntjes open gaan kijken we zo het Veenpark in. Wat een prachtige tuin om mee te beginnen. Na het ontbijt starten we de motor en varen het Veenpark uit. Het dorp Barger-Compascum bestaat 150 jaar en dat wordt deze week gevierd. Het dorps is versierd en langs het hele Campascumerkanaal zijn er mooie libellen geplaatst en liggen er grote kunstbloemen in het water. Ook de huizen zijn versierd met watersport gerelateerde afbeeldingen en artikelen. Leuk en gevarieerd. Er zijn op dit kanaal best veel bruggen en drie sluizen, die allemaal bediend moeten worden. Maar dat gaat best snel, de brugwachter fietst mee en op de sluizen staan de sluismeesters al op ons te wachten. Om half een draaien we het Haren-Rütenbrock Kanaal op gaan de grens met Duitsland over. Niks douane dus niks aan te geven. Hoe hard mag je op dit kanaal? Theo's navigatiesysteem geeft 7 km. aan maar die van Jaap 5 km. En Jaap vaart voorop, dus die zoekt een middenweg. Zo'n 6 km. Mooi vaarwater, veel overhangende bomen en kleurige graskanten. Helaas gaat dat later over in een autoweg, richting de snelweg. Dus wat lawaaiiger.

We passeren in dit kaneel 4 sluizen en 12 bruggen. Dit gaat met bediening op afstand, maar is goed geregeld. Bij de laatste sluis betalen we hiervoor €5,00 doorvaartgeld. En dan varen we de Eems op. Deze rivier loopt van Dortmund naar Emden en we merken onmiddellijk dat de stroom ons weer meeneemt. We varen naar de stadshaven, maar die is inmiddels gesloten voor passanten, dus moeten we de rivier weer 1 km. op om naar de jachthaven van Haren te komen.

We zien twee mooie plekjes en schuiven daar in. De zon schijnt nog steeds. Wie belt de krant? We drinken een borrel om de aankomst te vieren, gaan op tijd eten en "doen" s' avonds de stad. Wat een leuke, vriendelijke schone stad. Het is wel stil op straat maar we krijgen een heel goede indruk.

Op het pleintje bij de Dom is een ijsboer en hij heeft ook koffie. We strijken neer op het terras en nemen een koppie. Zonder jas zitten we zomaar. We genieten ervan. Na de koffie lopen we nog een rondje en gaan op de terugweg nog even een ijsje scoren. Daarna terug naar de boot, nog even bij de havenmeester langs om een fietskaart te kopen. De havenmeester wordt gecoacht door een aantal terrasdrinkers, dus het kwam niet tot een kaart, maar "

morgen komt alles goed". Op de boot nemen we er nog eentje toe en daarna lekker slapen. Tot morgen!

Haren-Dörpen.

Dinsdag 5 juli.

Rustig aan gedaan vandaag, we hebben geen haast. Het fietsen wordt niets vandaag. Er staat een flinke wind en de lucht ziet donker. Je kunt de regen bijna pakken. Dus wijzigen we onze plannen en gaan varen richting het Kusterkanaal. Er staat maar 27 km. op het programma en het vaarwater is breed. Wel krijgen we drie sluizen te doen, maar we verwachten daar geen oponthoud. Na de koffie maken we los en varen onder de brug door naar de Eems.

De stroom neemt ons mee en we gaan weer snel vooruit. Bij sluis Hilter meld ik ons aan en we kunnen met een beroepsschip mee naar binnen. Wel wachten voor het rode licht, daar zijn ze hier erg streng in. Je hebt zo een bekeuring te pakken. Ook de snelheid van varen wordt in de gaten gehouden. 10 km. is 10 km! Ga je sneller, dan weten ze je bij sluis wel terecht te wijzen. De schutting gaat vlot, maar het licht blijft wel lang op rood staan. Het beroepsschip had niet vastgemaakt en dweilt nu door de sluis. Eindelijk krijgen we groen licht dus gaan we verder. De Eems meandert door het

landschap. Mooie uitzichten, prachtige wallenkant. Af en toe komt er een flinke bui en de fietsers langs de waterkant zoeken schuiling onder de bomen. Wij zitten gelukkig wel droog, maar in de volgende sluis krijgen wij ook een bui. De regenjas komt weer van pas! Bij de splitsing maakt de Eems een bocht en gaan wij rechthoekig, het Kustenkanaal op.

Ook hier is een sluis, die prima op afstand wordt bediend. En dan varen we het Kustenkanaal op. Een lange, rechte vaarweg, die in 1935 is gebouwd om een doorgang te creëren tussen de Hunte bij Oldenburg en de Eems. Het ziet er wel prachtig uit, een mooie groene wallenkant, maar verder niet veel te zien. En het wordt niet druk bevaren. Daardoor is het wat saai. Na nog. 6 km. schuiven we een kleine haven in. Gelukkig zijn er nog twee plekjes en kunnen we vast maken. Stroom en douches zijn er wel, een winkel is in de verre omtrek niet aanwezig. Het brood is op, dan morgen maar wat afbakbroodjes in de oven. Na het eten lopen we een stuk door de omgeving en komen als vanzelf weer uit bij de sluis. Er ligt een vrachtafvaarder in en er komt er juist eentje aan. Die kunnen dan tot laat dit bijna 70 km. lange kanaal varen. Door de regen lopen we terug naar de boot,

nemen een koppie en een borrel en gaan tevreden naar bed. Morgen weer een dag.

Dorpen-Kamperfehn.

Woensdag 6 juli

De broodjes uit de oven smaken prima. Met een glaasje jus en thee hebben we een heerlijk ontbijt. Om 10 uur gaan we weer op weg, richting het Elisabethfehnkanaal. Dit hebben we gekozen als tussenstop, want om nou 60 km. op een dag te varen op een best wel eentonig kanaal, daar heb je geen vakantie voor. Het is best mooi, maar het went snel en dan wordt het wat eentonig. Veel reuring langs de kant is er niet, geen fabrieken, geen huizen te zien en de scheepvaart is ronduit afwezig. Na zo'n 32 km. draaien we de ingang van het Elisabethfehnkanaal in. Een smalle ingang, wat ons gelijk een blik geeft op een prachtig smal slootje, net diep genoeg voor ons. Na nog 2 km. komen we bij de "haven", een lange steiger, waar nog maar een plekje vrij is. De Maritiem schuift erin en wij kijken nog wat verderop. Helaas, geen plaatsje meer. Dan maar langszij de Maritiem. Dat is vertrouwd.

We doen een koppie en pakken dan de fiets. Lekker een rondje fietsen en op

jacht naar postzegels en een postbus. In Elisabethfehn vragen we, waar we postzegels kunnen kopen. Meestal bij de bakker, maar helaas is die met vakantie. De slager stuurt ons naar Balfen, zo'n 5 km. verderop. Onderweg komen we langs een kiosk en jawel, die verkoopt postzegels. Maar er zijn er nog maar drie. Terwijl we er vijf nodig hebben. Alle drie maar gekocht dan kunnen de kaarten met de meeste haast, voor Paul omdat hij jarig is en voor de kleinkinderen, om ze een prettige vakantie te wensen, gelijk de brievenbus in. Dat lukt uiteindelijk in een plaatsje, waar we doorheen rijden. Via de knooppunten vinden we onze weg weer naar de boot. 's Avonds nog een wandeling en een spelletje toe. Prima dag vandaag!

Kamperfehn - Oldenburg

Donderdag 7 juli.

Ook nu weer een ontbijt met warme broodjes. Gisteren was het ons niet gelukt een bakker te vinden maar op dit moment is dat heel niet erg. Omdat we ook vandaag best veel te varen hebben, maken we om half tien los. We varen de 2 km. het kanaaltje weer uit en willen het Kustenkanaal opdraaien. We zien een vrachtvaarder aankomen, maar kunnen er nog ruim voor langs. De Maritiem wacht het wel af en is dus wat later op het kanaal. De 29 km. die we nog te gaan hebben, is wel wat interessanter, want er is veel meer industrie langs de kant te zien. Zo zijn we toch nog snel bij de laatste sluis. Er komt juist een

vrachtschip uit, dus wij maken ons al klaar, om naar binnen te varen. Maar opeens zien we twee rode lichten. Geen bediening!!! Hoezo niet? Van het schip dat achter ons ligt horen we, dat er geen schutting mogelijk is, i.v.m. de te lage waterstand aan de andere kant.

Anderhalf uur zou het wachten duren. Zeer verbaasd zijn we, als een half uur later een groot vrachtschip wel kan en mag passeren. Die steekt toch veel dieper dan wij??? Na het vrachtschip mogen ook wij schutten en gaan daarna linksuit naar het kleine haventje midden in de stad. Na de koffie gaan we de stad even in, een prachtige, autovrije binnenstad. Er zijn wat oude gebouwen die we morgen wat nader zullen bekijken. Ik ben op jacht naar postzegels voor de kaarten van Sophie en de Fam. Sturm vanwege de verhuizing. Nergens vrij te koop en het postkantoor is ook niet te vinden. Dan, in een klein boekenwinkeltje heb ik succes. De mevrouw helpt mij met het aantal euro's wat er op moet. Omdat de kaarten een wat groter formaat hebben, moet er uiteindelijk € 3,70 op iedere kaart. Bij ons gaat het uit van het gewicht, hier naar de maten. Nou ja, het is niet anders. 's Avonds probeert Theo de tv aan te krijgen, Duitsland moet voetballen tegen Frankrijk voor een plek in de finale van het EK. Maar de tv geeft geen sjoegge, dus na een koppie bij de burens gaan Theo en ik de stad in om op het grote plein de rest van de wedstrijd te zien. Er heerst

een leuke, ontspannen sfeer. Oldenburg is een universiteitsstad, dus er zijn veel jongeren. Velen zijn hier ook om te kijken. Onder het genoegen van een biertje en een rode wijn kijken ook wij naar de wedstrijd en de mensen. Ik vermaak me kostelijk. Helaas verliest Duitsland de wedstrijd en na de speeltijd loopt het plein leeg. Ook wij lopen terug naar de boot en gaan lekker slapen. Morgen een vrije dag. Uitslapen dus.!

Oldenburg Vrijdag 8 juli.

Lekker uitslapen, ontbijten en daarna lopen Cobi en ik de stad in om boodschappen te doen. In een prachtig winkelcentrum vinden we alles wat we nodig hebben. We nemen ook gebak mee en doen alsof Theo jarig is. Dat wil hij alleen als zijn leeftijd wordt teruggeteld? Prima toch, dan moeten we voor zijn echte verjaardag nog een keer gebak eten, want na 69 komt eerst 70 en dan pas zijn juiste leeftijd op 27 juli. Daarna doen we de stad. Op internet even gegoogeld naar de bezienswaardigheden. De oude stad zou bijzonder zijn, met het Schloss en het oude rathhaus.

Maar de oude stad is inmiddels met nieuwe gebouwen verweven, en niet

ten gunste. In de Bartelikerk kunnen we niet, er is juist een trouwerij aan de gang, in het Schloss is ook een museum, daar heeft de rest geen zin in en van het oude rathhaus zijn de deuren dicht. Dan maar iets eten, een tosti of zo. Het wordt voor iedereen een enorme omelet. Heerlijk maar wel wat veel. Toch lukt het ons allemaal, alles op te eten. Gevuld gaan we weer naar de boot en nemen een moment voor onszelf. Eten hoeven niet meer, een banaan om half acht en koffie daarna. We doen een keezje toe en bespreken de route voor de volgende dag. We varen weer terug naar het Elisabethfehnkanaal en zullen dan op zondag doorsteken naar Leer.

Oldenburg - Surwold

Zaterdag 9 juli
Vandaag is Paul jarig, dus die krijgt een felicitatieapp. Femmie en Nico gaan vandaag verhuizen, dus die krijgen een succes berichtje, papa zou vandaag jarig zijn geweest en 99 zijn geworden. Op de Fam. App sturen we wat berichtjes naar elkaar. Dan probeer ik de sluiswachters van het Elisabethfehnkanaal te bellen om ons voor morgen aan te melden. De centrale in Meppen geeft geen gehoor. Ook niet met het landnummer +49 ervoor. De zeilers naast ons in de haven zeggen dat het eigenlijk wel zou moeten lukken. Maar ja, het is zaterdag, wellicht is het kantoor gesloten. Het telefoonnummer van de havenmeester in Kamperfehn geeft ook niet thuis, de scheepswerf geprobeerd te bellen, ook

dicht. We gaan varen en zullen onderweg nog eens proberen. De brug richting de sluis moet, gezien het hoge water, voor ons worden bediend. Uit de sluis komt juist een vrachtvaarder, dus we prijzen ons al gelukkig, wellicht kunnen we er direct in. Maar de sluis naar het Kustenkanaal gaat voor onze neus dicht. We wachten onze beurt af en zien dan een klein bootje uit de sluis komen. Verbazing alom. Als de sluis drie minuten langer open was gebleven, had die enorme plons water niet voor niets de sluis ingepompt hoeven de worden.

Maar we kunnen door! We varen het Kustenkanaal weer op en maken ons op voor een 30 km. lang recht kanaal. Na de koffie pakt Theo de mop en maakt het dak en de roef schoon. Als dat is gebeurd kan ik de kajuitwand, de ramen en het dek doen. De Joker van Jonker ziet er weer uit als nieuw. Ondertussen nogmaals wat telefoonnummers geprobeerd, maar geen gehoor. Met Jaap en Cobi spreken we via de telefoon de opties door. We kunnen naar het Elisabethfehnkanaal en dan maar hopen dat we morgen verder kunnen, of we gaan door naar de haven van Surwold en varen morgen door via de Eems naar Papenburg. We besluiten tot het laatste. Dat betekent nog 26 km. meer vandaag. Maar als we de haven van Surwold indraaien, zijn we het hele kanaal weer vergeten. Wat een lief haventje! Klein maar fijn. En alles is

aanwezig. Alleen ligt het in de middle of nowhere, dus gezellig de wal aan zit er niet in. Dat wordt sowieso niks, het begint te regenen en dat houdt voorlopig niet op. De mannen lopen naar de havenzanger om te betalen en laten zich gelijk voorlichten over de openingstijden van de sluizen en het tij op de rivier de Eems. Want na de sluis in Herbrum is er een direct opening naar de Waddenzee. Getijdewater dus. De Havenzanger adviseert om morgen om 8 uur te gaan varen, dan komt het allemaal wel goed. We nemen een borrel, maken een lekkere maaltijd, douchen en doen nog een spelletje. Dan gaan we slapen, morgen moeten we gezond weer op.

Surwold - Papenburg

Zondag, 10 juli

Om 7 uur gaat de wekker. Dat is wel even wennen! Na een kattenwasje en een ontbijt maken we los om de laatste kilometers op dit kanaal te varen. Na een uurtje komt de sluis in zicht. Jaap verzoekt via de marifoon om een opening. Dat is geen probleem, de sluis gaat juist open en er komt een groot vrachtschip uit. Wij erin en het schutten gaat snel. Dan komen we weer bij de opvaart naar de rivier de Eems. Wat een verschil in vaarwater! Niet alleen hebben we nu weer flink stroom mee, de wallenkant is ook veel mooier, de rivier meandert door de omgeving. We zien weer fietsers, vissers, wandelaars, bootjes, kortom, hier leeft het weer. Met plezier varen we naar sluis

Bollingerfair, die drie km. verder weg ligt. We maken ons zorgen om de marifoon. We ontvangen niets meer, we horen Jaap niet oproepen en ook geen antwoorden van de sluiswachters. De accu is vol, dat kunnen we zien. Er moet dus een ander probleem zijn. Theo pakt na de sluis de gebruiksaanwijzing. Maar wordt daar niet veel wijzer van. Straks maar eens kijken. Nog een sluis te gaan, sluis Herbrum. Daarna komen we op de getijdenrivier. Wat een mooi gezicht. Vanwege het afgaande water komt de wallenkant steeds lager. En dat gaat heel snel. De rivier wordt steeds smaller en het water onder de kiel steeds minder.

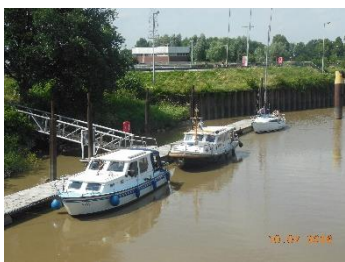

Het slik is grillig gevormd, het riet aan de onderkant dor vanwege het zoute water, de eenden kunnen in dat slik niet goed uit de pootjes, die nemen een vaartje en schuiven dan, a la pinguïns, zo het slik op. Dat is een leuk gezicht!

Als we in de buurt van Papenburg komen zien we de grote gebouwen van de

Meyer Werf. Hier bouwen ze enorme cruise schepen. We zien zelfs al een gedeelte van zo'n schip liggen. We hopen morgen mee te kunnen met een rondleiding. Zo zijn we snel bij de haven van Papenburg. De zeesluis hier is gesloten, er staan twee rode lichten. En is een afmeer gelegenheid maar daar kunnen we niet komen, de waterstand is te laag. Terug naar de rivier. Wat nu? Er is hier geen enkele gelegenheid de boot aan te leggen. Na wat bellen met elkaar valt het besluit. We gaan door naar Leer. Wellicht kunnen we van de week met het tij mee en "doen" we alsnog Papenburg. Ik app naar Rita en Eric, die ons in Papenburg willen komen bezoeken, dat het Leer gaat worden. Prima, appen ze terug. Zo varen we nog 7 km. stroomafwaarts en neem ik het stuur van Theo weer eens over. Die gaat buiten een sigaretje roken. Nauwelijks zit hij op het voordek of hij vraagt hoe hard ik eigenlijk ga. Nog maar zo'n 7 km. per uur. Hier staat de stroom tegen! Jaap belt ook al, die heeft het ook gemerkt. De vloedstroom komt op. We draaien om en gaan alsnog naar Papenburg. Het water komt met een enorme snelheid naar binnen. Waar we een half uurtje terug nog veel slik zagen, staat nu alweer water! Heel snel zijn we weer bij de sluis van Papenburg. Die is nog steeds gesloten, maar de aanmeersteiger is nu wel bereikbaar.

We leggen de boot aan en gaan koffie zetten. Nauwelijks is de koffie klaar, daar komen Rita en Eric aan. Zij hebben de auto al bij de jachthaven gezet. Die is om de hoek, dus als de sluis open gaat, varen ze mee. In de sluis is er nauwelijks verval, dus de deuren gaan snel weer open. In de jachthaven is er ruimte genoeg, dus leggen we aan en gaan aan de koffie. Lekker bijpraten met elkaar. Net of we nog in België zijn. Onze marifoon wordt aan een uitgebreide test onderworpen. Hij wordt helemaal uit elkaar gehaald en doorgemeten. Nu blijkt dat we er wel mee kunnen oproepen, maar dat de speaker het niet doet. Dat is niet even zo te herstellen en Eric biedt aan, hem mee te nemen en thuis te proberen een nieuwe speaker op, de kop te tikken. We hebben hier erg veel last van vliegen. Als je er een met de vliegenklapper naar zijn einde helpt, komen er tien voor terug. Om gek van te worden! Eric en Rita hebben een hotelletje geboekt in Papenburg. We besluiten lekker uit eten te gaan. Hoever zijn we van de stad? Eric denkt een kwartiertje lopen. Dat doen we. Maar het kwartiertje blijken er ruim drie te zijn. Ik vind het niet erg, het is mooi weer en zo bewegen we nog wat. Dan zien we een leuk, scheeps restaurant en we

kunnen er terecht. Heerlijk gegeten, ijsje toe en terug naar de boot. Daar nog een borrel toe. We proberen online tickets te reserveren voor de rondleiding over de Meyer Werf, maar dat lukt niet erg. Rita biedt aan, morgen vroeg te bellen naar het toeristenbureau en ze zo te boeken. Tevreden gaan we slapen. Mooi weer vandaag, geen regen gehad!!, veel gezien en meegemaakt. Nu lekker slapen.

Papenburg Maandag, 11 juli

Het is wel wat kouder dan gisteren, maar wel droog. Rustig opgestaan en ontbeten. Omdat we vannacht veel last van vliegen en muggen hebben gehad, maak ik nu van een oud gordijn, dat nog aan boord is, een klamboe. Hopelijk geeft dat ons vannacht een betere nacht. Koffie op de Maritiem en een appie van Eric. Het boeken van de tickets is gelukt. Hij komt ons om twaalf uur ophalen, dan hoeven we het hele stuk niet weer te lopen. Wat een service! Zo gezegd zo gedaan.

Als we in de stad Papenburg komen, zoeken we Rita op, die heeft moeten achter blijven, omdat er anders geen plek genoeg in de auto zou zijn. Rita zit aan een kopje koffie. Dat doen wij

ook in een heel leuk restaurant, veel natuurlijke producten zijn in de betimmering en aankleding verwerkt.

Als het tijd is voor de rondleiding, gaan we naar het opstappunt van de bus, die ons naar de Meyerwerf zal brengen. We zijn niet de enigen, er staan al zo'n 25 mensen te wachten. Als iedereen is ingestapt blijkt, dat er 50 mensen hebben plaatsgenomen.!

Na een ritje van 10 minuten, waarin de gastvrouw ons welkom heet en alvast iets vertelt van de werf en het gebouw, zien we de werf al opdoemen. Enorme grote hallen, kranen en zo op afstand zien we al het segment van een zeer groot cruiseschip liggen. De gids vertelt ons, dat de letters van de werf, die op de gevel van het grote gebouw staan, 7 meter hoog zijn en de vlag die er op getekend is de afmetingen heeft van een groot voetbalveld. De hal zelf is 504 meter lang en 120 meter breed en 100 meter hoog! En dat is nog maar één gebouw. De bus stopt voor de hoofdingang, waar we de Nederlander Fred Teeven zien staan! Zeker op werkbezoek! We lopen een aantal trappen op en komen in een ontvangstruimte. De groep wordt in tweeën gesplitst en we gaan naar een videoruimte. Daar wordt de geschiedenis van de werf verteld, opgericht door Over-over-over grootvader Meyer in 1795. Gedurende vele jaren hebben vele generaties steeds gedurfdere projecten aangenomen en de bakens tijdig verzet. Overgegaan van het bouwen

van houten schepen naar ijzer, staal en zelfs aluminium. Vissersboten, containerschepen, tankers en nu specialist in het bouwen van enorme cruise schepen. De werf heeft zich opgewerkt tot een gigant met inmiddels twee buitenlandse vestigingen, werven die zijn opgekocht maar wel de werkgelegenheid ter plekke hebben behouden. We krijgen een kijkje in de grote werkplaats, waar een schip ligt, wat in augustus van stapel moet lopen, en een, die toch ook al lekker opschiet. Het bedrijf heeft zijn eigen ambachtsschool, je kunt er leren wat je wil. Dames en heren kunnen in principe hetzelfde vak uitoefenen. Hele families werken bij en op de werf, zo'n 2000 mens personeel en nog velen in aanverwante bedrijven. Want diverse segmenten, zoals de hutten, worden elders kant en klaar gemaakt en zo in het schip geschoven. 4 bouten op iedere hoek en het zit vast aan het schip en aan elkaar. Logistiek een enorm knap staaltje werk. En na zo'n anderhalf jaar bouwen is het schip klaar.

Dan komt het vervoer over de Eems door de Waddenzee naar de Duitse Bocht en het Kattengat. Dat staat bekend om het zware weer. Daar wordt het schip op alle manieren en onderdelen getest en dan vaart het naar Hamburg, waar de evt.

foutjes er nog uitgehaald worden. Maar voordat het op zee is, gaat de tocht over de Eems. Daar is het niet diep genoeg, maar daar hebben ze het volgende op gevonden.; bij Emden staat in de Eems een enorm sperwerk. Die wordt gesloten voor ong. 52 uur. In die tijd vult de Eems zich met water, wat uiteindelijk zo hoog moet staan, dat het schip genoeg diepte heeft. Als het de werf verlaat gebeurt dat achterstevoren, en vaart zo de hele Eems af. Dat moet zo, omdat dan het water van de schroef onder het schip komt en er zo genoeg water blijft staan. Sleepboten houden het schip in het midden van de rivier. Op de video, die hierover getoond werd, kon je zien dat bij de fabriekssluis en de brugopeningen net genoeg ruimte is, om het schip door te laten. Het laatste schip, die deze tocht ondernam was zelfs zo hoog, dat de op hoogspanningsmasten de kabels moesten worden verwijderd. Half Europa zat zonder stroom! Al met al was het een bijzondere excursie. Met de bus kwamen we weer in de stad Papenburg. Daar gingen we aan de koffie en konden nog wat zien van de nostalgische schepen, die daar als museumschepen liggen afgemeerd. Eric en Rita wilden niet te laat aan de terugtocht naar huis beginnen dus bracht Eric ons weer naar de boot. Er was natuurlijk een plaatsje tekort, dus ik ging alvast lopen. Lekker even stappen om het slenteren weer teniet te doen. Ik was al best een heel stukje gevorderd toen de auto langsreed. Maar Eric

bedacht toch, dat hij mij op wilde halen, toen hij de anderen bij de haven had afgeleverd. Leuk. Toch nog even soep gemaakt, zodat ze niet helemaal met een lege maag weg gingen, en uitgezwaaid. Opgeruimd, wat gelezen plannen gemaakt voor de volgende dag, de sluis gebeld en gevraagd hoe vaak er een schutting zou zijn, en een keezje toe. Tevreden naar bed!

Papenburg - Leer Dinsdag 12 juli

Als de wekker gaat om kwart over zeven ben ik best tevreden. Geen mug heeft ons wakker gehouden vannacht.! Om half negen maken we los om op tijd bij de sluis te zijn. Die staat al open, we kunnen er zo in. We meren aan, aan bakboordzijde, maar moeten toch verkassen naar stuurboord, we moeten sluisgeld afdragen!. Dat is omdat dit een speciale sportschutting is!!! Nou ja, vier euro is te doen! Om tien over negen verlaten we de sluis en varen de Eems op. Wat een ander gezicht dan gisteren, het is nu afgaand tij, maar nog maar in het begin. De rivier wordt langzaam smaller. Mooi varen en genieten! We passeren een zandzuiger die hier zwaar werk verricht en een motorsailer, die alleen een klein zeiltje voert en zich zo met de stroom mee laat drijven. Met de stroom mee komen we met 14 km per uur bij de afslag naar Leer. Hier staat de stroom tegen, nu gaan we met hetzelfde motorvermogen nog maar 6 km.! Al snel

zien we de sluis van Leer. Daar komen juist twee grote boten uit. Dan mogen wij erin. De deur blijft nog wel even open en dan komt de motorsailer binnen varen. Toch de motor maar bijgezet.! Mazzel voor hem dat hij nog mee kan.! We hebben het plan om de dieseltank hier vol te gooien. Maar de tankboot heeft geen bemanning. Dan varen we maar door! De brug over de haven staat al open en we vinden een plekje aan de wal. Nog niet ideaal, vlak bij een startpunt van de rondvaartboot, maar de schipper achter ons meldt dat hij om twee uur gaat vertrekken zodat wij dan kunnen aanschuiven. We vragen hem of hij weet, waar we dan kunnen tanken. Hij zegt dat er geen tankstation meer is, Maar als het meer zou zijn als 500 liter kunnen we een tankauto bestellen. Dat halen we niet. Dan maar in Emden. Oh nee, daar is het ook niet meer mogelijk!. Jaap maakt al plannen om met de fiets diesel te gaan halen, maar dat hoeft toch niet. We hebben nog zeker tachtig liter, daar komen we nog een heel eind mee. Als de boot is verlegd gaan we de stad in. Eerst naar de VVV. daar halen we wat boekjes en een platte grond uit het rek en wandelen door de stad. Dan valt de eerste regenbui. Even schuilen. Wat historische gebouwen, winkelstraten met winkels waar alles in de uitverkoop is. Dan valt er alweer een enorme hoosbui. Weer schuilen! De temperatuur zakt ook erg en Theo en Cobi, die zonder jas zijn vertrokken, krijgen het koud.

We duiken een café in om koffie te drinken. Dit is een gezellige pub. Lekker bakkie en lekker warm geworden. We zijn in de buurt van de boot, dus toch maar een jas halen. Als we de kade oplopen is het havenkantoor juist open en kunnen we het havengeld betalen. Gelijk even gegevens vragen over hoog water en sluisopeningen voor de komende dagen. We spreken wat Hollanders, die hier al een paar dagen zijn en morgen naar Delfzijl varen. Dat valt er weer een stortbui. We hebben er genoeg van. We schuilen onder het afdak van het havengebouw en gaan, als het wat droger wordt, terug naar de boot. We zijn het wel een beetje zat, al dat water. Het belemmert ons in het doen van "buitenactiviteiten" zoals fietsen en wandelen.

We troosten ons met een glaasje wijn, bespreken de volgende dag en besluiten Emden over te slaan en morgen door te varen naar Delfzijl. Het tij en de wind zijn gunstig voor het oversteken van de Dollard. Plannen kunnen worden gewijzigd, nietwaar? Zo beginnen we toch al een beetje aan de terugreis., lijkt het. We koken ons eigen potje, werken het verslag weer eens bij en kijken een aflevering van the Fall.

Leer - Delfzijl

Woensdag 13 juli

Op tijd op, om half acht willen we door de brug. Dat heeft met het tij te maken, we willen met het afgaande water mee. De brugwachter heeft ons gisteren verteld, dat de brug en de zeesluis op elkaar zijn afgestemd. Om vijf voor half acht komt de brugwachter aanrijden, zet zijn fiets aan de kant, zwaait naar ons en loopt zijn hokje in. De slagbomen gaan naar beneden.....maar oeps, zijn fiets staat een halve meter te ver. n.l. onder de slagboom. Met een zwiep vliegt het fietsmandje door de lucht. Daardoor blijft de slagboom hangen. De brugwachter haalt de fiets weg, maar de slagboom wil niet meer op of neer. Hij probeert alle knoppen, gaat zelfs aan de slagboom hangen, maar ondanks zijn gewicht geeft ie geen meter mee. We zien hem het autoverkeer regelen en een telefoontje plegen. Na zo'n 10 minuten komt er een monteur aanrijden, die binnen 3 minuten het euvel verhelpt. De brugwachter zwaait ons uit en snel gaan we naar de sluis. Die staat gelukkig nog open. Wel even wachten tot een sleper goed afgemeerd ligt. Leer heeft niet alleen veel ligplaats voor plezierjachten, maar is ook een grote werkhaven met dokken en werven. Het verval is minimaal, misschien 10 cm. Als de sluis opengaat mogen we onder de brug doorvaren. Voor de sleper moet de brug open. We varen de Leda af en komen bij de kruising met de Eems. De stroom staat al lekker mee. De grote brug in de Eems moet open

voor de sleper, maar de opening begint al als wij er nog voor zijn. Grappig dat een brug op zo'n hoogte toch voor je open gaat. Verder gaat het. Op de film bij de Meyerwerf zagen we zo'n grote cruiseschip hier varen en we bewonderen alsnog de kunde en precisie waarmee dat moet gebeuren. Zo komen we ook bij het sperwerk.

Dit is speciaal neer gezet om het waterniveau in de Eems hoog te houden, als er een cruiseschip van de werf loopt. Een machtig gezicht, te vergelijken met onze Deltawerken en Neeltje Jans'. De rivier brengt ons met een snelheid van soms wel 16 km. richting de Waddenzee. Hoewel we op de Eems een fikse regenbui kregen, die het zicht helemaal wegnam, is het hier prachtig weer. De zon schijnt, en het is zo helder dat we al snel Delfzijl zien liggen. De koers is duidelijk, de rode en groene boeien houden ons in de vaargeul. Bij Emden, wat nog Duits is, is de vaargeul al Nederlands grondgebied. De haven Emden ligt een stukje terug, maar aan de buitenzijde ligt een groot, hoog schip, niet mooi om te zien, waarschijnlijk wel doelmatig. De stuurhut bevindt zich aan de voorzijde van het schip en is heel laag. Het schip wordt gelost, om de drie seconden wordt er een auto

uit de boot gereden. Erin gaan busjes met de chauffeurs, die de auto's eruit rijden. Op de wal staan er al enige honderden. De uitloop van de Eems is rustig. Helemaal vlak. Prima om over te steken dus. De ingang van de haven van Delfzijl is niet erg goed aangegeven. Natuurlijk hebben we het navigatiesysteem, dat loodst ons feilloos naar de ingang, maar op zicht is het moeilijk te zien. In de Eemshaven staat de stroom tegen. Het is nog steeds afgaand tij, dus ook hier loopt het water terug. We gaan naar de Neptunushaven. Hoeven dus nog niet door de sluis en zijn vlak bij de stad. Als je zo vroeg 's morgens begint met de dag, blijft er veel tijd over voor andere dingen. Na de lunch lopen we de stad in. Daar is het juist markt. We doen onze boodschappen en nemen er een koppie. In het restaurant is een wandbreed schoolbord, waar iedereen zijn opmerking over het verblijf en het eten daar kan opschrijven. Leuk om te lezen. Delfzijl is, zegt men, een troosteloze stad. Maar vandaag straalt het gezelligheid en gemoedelijkheid uit. Terug op de boot nemen we nog een glaasje, eten we en dan ga ik nog een stukje lopen. Langs het wad, richting Eemcentrale. Ik kom langs een hotel/restaurant wat op palen een stuk in zee staat. Een lange overdekte brug leidt naar het gebouw. In deze gang is een expositie ingericht met foto's van lang geleden. De situatie ter plekke: een strandfoto uit 1905 waar alleen mannen opstonden want voor

vrouwen was het destijds not done om te zwemmen. Pas een jaar later mochten zij ook, zij het gescheiden door een steiger!!! Leuk om te zien.

Terug bij de boot nog even een puzzeltje en naar de burens voor het bespreken van de plannen voor morgen, een keezje en een koppie. Morgen door naar Zuidhorn, naar een haventje genaamd "Briltill". Een til is een brug. Zover is duidelijk. De rest gaan we morgen ontdekken.

Delfzijl - Zuidhorn Donderdag 14 juli

In deze haven kunnen we diesel tanken. Dus om half 10 maken we los en varen naar het havenkantoor. De havenmeester helpt ons snel, 126 liter gaat er in de tank. Nou, daar kunnen we, normaal gesproken, wel weer mee thuis komen. Er ligt ook een Zweedse boot en Theo raakt met de mevrouw aan de praat. Zij had Hollandse voorouders die in Zweden in de vishandel zijn beland en daar goede zaken deden. Helaas was de rijkdom niet op haar overgegaan. Als de tank van de Maritiem ook is gevuld en de diesel is afgerekend, maken we los en varen naar de sluis. We gaan de "kleine" sluis in. Maar voor we vast kunnen maken, gaat de deur open en moeten we doorvaren naar het tweede gedeelte.

Toch een grote sluis dus!
Ook daar gaan de deuren
praktisch direct open. Er is
geen verval op dit moment.
Dan varen we het
Eemskanaal op. Breed,
gevarieerd en groen langs de
kant. Veel verscheidenheid
aan huizen, boerderijen,
kleine arbeidershuisjes,
vakantiehuisjes, bungalows,
het is mooi wonen aan het
water. Ook de Hollandse
odeur komt ons
(onsmakelijk) af en toe flink
in de neus, maar ja, ook niet
meer dan een neus vol! Het
went wel.
Zo varen we op Groningen
aan. Daar moeten we, voor
we het
Van Starckenborghkanaal
invaren, eerst een schutting
in de Oostersluis krijgen.
We moeten even wachten, er
ligt nog grote vaart in. Als
we aan de beurt zijn gaat het
snel. Ook hier is het verval
minimaal. Op het Van
Starckenborghkanaal komen
we een aantal bruggen tegen,
die voor ons open moeten.
Er is er een bij, waar we met
verwondering naar kijken:
de lichten gaan op
rood/groen, een teken dat de
brug voor onze kant bediend
gaat worden. Dan rijdt er
een gewicht langs de
onderkant van de brug tot
aan een kwart van het einde.
Dat tilt de brug blijkbaar
even op. Dan zwaait er een
eiland, met daarop de
rechterkant van de brug,
naar voren. Wij kunnen
passeren en daarna gaat het
in omgekeerde volgorde
weer terug. Nooit eerder
gezien! Zo passeren we veel
bruggen en er is er geen een
hetzelfde. Hier en daar is
men op dit kanaal bezig met
het verhogen en verbreden
van de bruggen, dit om de

grote vrachtvaart, die met
steeds langere, bredere en
hogere schepen vaart, toch
door dit kanaal te laten gaan.
Goed voor het ontsluiten
van de Noordkop en de
werkgelegenheid hier.
Na zo'n 45 km gevaren te
hebben komen we bij de
afslag naar de haven. Er is
een meldknop. Druk je
daarop, dan wordt het
mechanisme in werking
gesteld en gaat de brug open.
We discussiëren even over
de vraag of dit nu
zelfbediening is? Na een
km. komen we bij de haven.
Een smalle ingang, maar
met een havenmeesteres, die
ons naar een hoek wijst en
zelf op de fiets springt om
daar onze lijnen aan te
pakken.
Wat is het hier stil. Er liggen
wel wat andere boten en wat
passanten maar er is geen
reuring. Dat maken we dan
maar zelf. We borrelen een
uurtje, koken ons potje, eten
lekker en daarna ga ik nog
een rondje om. Even de
omgeving verkennen. Best
een leuk plaatsje, Zuidhorn.
Mooie huizen, een
restaurant waar het heel
druk is, een leuk park om
door te lopen, het lijkt me
een goede plaats om te
wonen.
's Avonds doen we een
spelletje en gaan tevreden
naar bed.

Zuidhorn - Grou Vrijdag 15 juli

Om tien uur verlaten we de
haven Brilt en varen dit
leuke slootje weer uit. Met
een druk op de knop gaat
ook dit keer de brug weer
open en kunnen we weer het
vVn Starckenborghkanaal op

varen, richting Grou, het
doel van vandaag. Ook nu
varen we weer 43 km. maar
op ruim water en maar een
sluis n.l. Sluis Gaarkeuken.
We hebben het pannetje al
klaar staan, maar eenmaal in
de sluis blijkt het eten nog
niet gaar te zijn. Dus gaan
we maar verder en varen zo
ongemerkt het Prinses
Margrietkanaal op. Als we
in de buurt van Grou komen
wordt het toch wel wat
drukker op het kanaal, wat
best gezellig is. Voor de
grote vrachtvaart is de
vakantieperiode niet echt
lekker, veel huurboten met
stuurlieden, die van varen
eigenlijk geen verstand
hebben. Dat maakt het voor
hen wat lastig. Maar
Friesland is toch een
kleurige provincie om door
heen te varen. En reuring
alom. Als we de haven van
Grou binnenvaren is het
daar best druk, maar we
vinden toch twee plekjes
naast elkaar en meren af.
Het weer is prima, zelfs een
klein zonnetje laat zich af en
toe zien. We gaan het stadje
in, flaneren wat, kopen een
ijsje en nemen wat
boodschappen mee terug
naar de boot.

Goedgemutst gaan we de
avond in en als ik een
wandelingetje maak
realiseer ik me, dat ik toch
maar een bofkont ben.
Lekker een eind lopen is niet
iedereen gegeven. Genieten

dus. Koffie en een keezje op de Joker toe en lekker slapen.

Grou - Stavoren.

Zaterdag 16 juli

De Maritiem krijgt opstappers vandaag. Linda en Martijn varen een weekendje mee.

Dat is gezellig! Maar het openbaar vervoer, waarmee ze deze kant opkomen, rijdt niet helemaal volgens schema. Zo komt het dat we, een uur later dan afgesproken, losmaken en richting Stavoren gaan varen. Maar dat is niet erg. Een uurtje eerder of later aankomen, maakt niet zoveel uit. Je kunt merken dat het weekend is. Ondanks het wat grauwe weer en af en toe regen, is het toch gezellig druk op het water. Friesland is wat dat betreft uniek. Zo tegen vijf uur komen we in Stavoren aan. In de binnenhaven is geen plek meer. Het zijn de visserijdagen hier, het is gezellig druk.

We kiezen er dus voor om door de sluis te gaan en in de Buiten Marina een plekje te zoeken. We mogen door de nieuwe sluis. Deze is op een natuurlijke manier gemaakt. Het is een gedeelte van de kom aan de buitenkant van Stavoren. Er is geen sluiswand, maar drijvende steigers, waar je heel gemakkelijk aan kunt afmeren. Er zijn nu zelfs stewards op de steiger, die de lijn keurig aanpakken. Klasse!

Het schutten duurt niet lang en we kunnen gelijk bakboord uit, de Marina van Stavoren in.

Plek zat! We meren af en nemen een borrel op de goede aankomst. We bespreken de dag van morgen. We willen oversteken, naar Medemblik, maar de wind zal nogal krachtig zijn en de golven zullen aardig doorstaan. We zullen het proberen, gaat het niet, dan keren we weer om en proberen we het later nog eens.

Nu gaan we lekker uit eten. Daarna pakken Linda en Martijn nog een catch op, luisteren we naar het shantymoor, wat in de grote tent een concert geeft, lopen langs de vissersschepen die in de oude haven liggen en gaan uiteindelijk op de Maritiem nog een borrel drinken. Gezellig. Morgen vroeg op, we gaan om 9 uur los!

Dus wel te rusten.

Stavoren -Medemblik-Waarland

Zondag 17 juli

Om negen uur maken we los en varen de haven uit. We hebben alles zodanig vastgezet, dat het niet kan gaan schuiven als we de golven te lijf gaan. Maar direct als we buitengaats zijn, komen de eerste rollers al. Even zoeken naar een goede koers en de juiste windrichting. We dansen flink op en neer. Soms zelfs zo, dat Theo moeite heeft

om op zijn stuurstoel te blijven zitten. We twijfelen; doorgaan of omkeren?

We gaan door, Medemblik ligt aan hoger wal, dus de golven zullen gaandeweg minder hoog worden.

Gelukkig is het weer goed, we kunnen ons doel aan de overkant al snel zien. Met moeite kan ik de koffie intappen, kleine beetjes in grote bekken.

Eigenlijk gaat de tocht best goed. Gelukkig hebben we allebei geen last van zeeziekte. Na een uurtje merken we, dat het qua golven rustiger wordt en we steeds beter de juiste koers kunnen varen. Om elf uur varen we de haven binnen.

Juist op dat moment belt Ilse, om te vragen waar we varen. We spreken af, dat ze met de kinderen naar Medemblik komt, zodat die kunnen meevaren naar Waarland. Als we liggen te wachten komt de Maritiem ook aanvaren. Zij gaan gelijk door de Westerhavensluis en moeten dan voor de Overleekersluis wachten. Die is n.l. gesloten van 1 tot 2 uur. Wij kunnen daar dan weer aanhaken, zodat we gezamenlijk weer op Waarland aangaan.

Als de kinderen aan boord zijn en de zwemvesten aanhebben, varen ook wij door de Westerhavensluis en gaan langs de Maritiem om te wachten tot 2 uur. Als de sluis open gaat, kunnen alle wachtende boten er precies in. In konvooi varen we langs Middenmeer richting de West-Friese sluis bij Kolhorn. Daar haken de overige boten af en gaan we samen met de Maritiem naar de Braaksluis, die al voor ons open staat. Het laatste

traject van vandaag. De kleintjes mogen om de beurt bij Theo op schoot helpen met sturen. Morris vindt de toeter het mooist, maar na drie keer vinden wij het genoeg.! Na anderhalf uur zijn we bij de afslag naar de Boomerwaal. Nu mag er nog één keer getoeterd worden. Dag Maritiem met Jaap en Cobi.! We hadden weer een geweldige tijd samen, veel gezien, veel regen verwerkt en toch enthousiast gebleven. Goede reis verder en tot gauw. Met de kleintjes varen we naar onze steiger aan de Oostkade. We pakken het meest noodzakelijke bij elkaar en lopen naar huis. En de zon schijnt nog steeds.....!

